

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 43455

гр. С., 04.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 177 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ

като разглежда докладваното от НИКОЛА Д. КЪНЧЕВ Гражданско дело № 20231110162716 по описа за 2023 година

намери следното:

Подадена е искова молба от Е. А. Г. против К. АД – в несъстоятелност за признаване за нищожни на Заповед № 2551 от 27.08.2001 г. и на Заповед № 1600 от 03.12.2008 г. Ищцата твърди, че с първата заповед трудовото ☐ правоотношение било прекратено поради съкращаване на щата, а с втората трудовото ☐ правоотношение било прекратено поради невъзможност на работника да изпълнява възложената работа поради болест. И двете заповеди били оспорени по съдебен ред и отменени като незаконосъобразни със съответни, влезли в сила съдебни решения. Решенията са представени като доказателства с исковата молба. С Разпореждане № 145562 от 20.11.2023 г. съдът е дал указания на ищцата да обоснове правния си интерес от предявяване на настоящите иски. В срока за изпълненията е постъпила уточняваща молба, с която ищцата заявява, че при евентуално уважаване на тези иски ще бъде установено, че през периода между незаконосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение и отмяната на съответната заповед, е било налице трудово правоотношение. Ще има възможност да оспори установения за нея трудов и осигурителен стаж пред НОИ и ще може да търси обезщетение от работодателя за времето, през което е останала без работа от датата на незаконното уволнение, до датата на възстановяването ☐ на работа над срока, предвиден в чл. 225, ал. 1 КТ. Цитирана е тълкувателна и съдебна практика на върховната инстанция.

След анализ съдът не счита, че с тези уточнения правният интерес на ищцата е обоснован. От заявеното от самата нея и от представените решения се установява, че и двете заповеди за прекратяване на трудовото правоотношение са били отменени като незаконосъобразни, била е възстановявана на заеманата от нея длъжност и ☐ е било присъждано обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ. На общо основание и в съответствие с посочената от ищцата тълкувателна практика, съдът намира, че правният ефект от тези съдебни решения е възстановяването на трудовото правоотношение такова, каквото е било към момента на постановяване на съответната заповед. С влизането им в сила вече е било налице установяване със сила на пресъдено нещо, че през периода между незаконосъобразното прекратяване на трудовото правоотношение и отмяната на съответната заповед, е било налице трудово правоотношение. От това установяване

следва директният ефект, че за времето, през което е траело незаконосъобразното уволнение се признава за трудов и осигурителен стаж – така и чл. 352, ал. 1, т. 6 КТ и чл. 9, ал. 3, т. 1 КСО. Още повече, че евентуалното оспорване на трудовия и осигурителен стаж пред НОИ става или в нарочно, административно производство или в съдебно производство по реда на ЗУТОССР, а не чрез предявяване на иски за прогласяване нищожност на заповеди за прекратяване на трудовото правоотношение. Интересът от иск за търсене на обезщетение от работодателя за времето, през което ищцата е останала без работа от датата на незаконното уволнение, до датата на възстановяването □ на работа над срока, предвиден в чл. 225, ал. 1 КТ, също не е установен. Тази разпоредба изрично ограничава периода на дължимост на това обезщетение до шест месеца и за продължаването му за по-дълъг период не само не е предвиден иск, но и евентуалното предявяване на такъв би могло да се разглежда като опит за заобикаляне на закона. Поради изложеното съдът намира, че с отмяната на процесните заповеди предявените иски са лишени от правен интерес.

На следващо място, пряк ефект от отмяната на тези заповеди е не само признаването на уволненията за незаконни, но и заличаването на тези заповеди като валидни юридически актове. С влизането в сила на съответните съдебни решения, тези заповеди вече не съществуват в правния мир и към настоящия момент е невъзможно да бъдат обявени за нищожни. С оглед на това съдът намира, че предявените иски са лишени и от предмет.

В заключение същите се явяват недопустими и следва да бъдат оставени без разглеждане, а настоящото дело да бъде прекратено.

Така мотивиран и на основание чл. 130 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустими исковете, подадени от Е. А. Г. със служебен адрес: гр. С., бул. Н.П. № против К. АД – в несъстоятелност, ЕИК: със седалище и адрес на управление гр. С., район К., ж. к. Б. за признаване за нищожни на Заповед № 2551 от 27.08.2001 г. и на Заповед № 1600 от 03.12.2008 г., с които трудовото правоотношение на Е. А. Г. с К. АД – в несъстоятелност е било прекратявано на съответните основания.

ПРЕКРАТЯВА производството по гражданско дело № 62716 от 2023 г. по описа на Софийски районен съд.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд по реда на глава XXI ГПК в едноседмичен срок от съобщаването му на ищеца.

Препис от определението да се връчи на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____